



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД**

Р1 416/2020

15.10.2020. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ..., чији је пуномоћник Наташа Трифуновић адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Дивка Верушевски адвокат из ..., ради стицања без основа, регреса и накнаде штете, решавајући о сукобу месне надлежности између Трећег основног суда у Београду и Основног суда у Новом Саду, у седници већа одржаној дана 15.10.2020. године, донео је

**РЕШЕЊЕ**

За суђење у овом спору **МЕСНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Трећи основни суд у Београду.

**Образложење**

Трећи основни суд у Београду се, решењем П 718/18 од 06.01.2020. године, огласио месно ненадлежним за суђење у овом спору и по правноснажности тог решења списе предмета је уступио Основном суду у Новом Саду као месно надлежном суду.

Основни суд у Новом Саду није прихватио месну надлежност и предмет је доставио овом суду ради решавања сукоба надлежности.

Решавајући настали сукоб месне надлежност, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова и члана 22. став 1. Закона о парничном поступку (ЗПП), Врховни касациони суд је нашао да је за суђење у овом спору месно надлежан Трећи основни суд у Београду.

Поднета тужба садржи више кумулативно постављених тужбених захтева по различитим правним основима. Оба тужиоца захтевају враћање новца који су, по предуговору о купопродаји од 12.10.2012. године, исплатили туженом на име продајне цене земљишта јер уговор о купопродаји никада није закључен. Тужени АА није био уговорна страна у предуговору којим су уговарачи - тужилца ББ као купац и тужени као продавац, уговорили месну надлежност Основног суда у Новом Саду. Остали тужбени захтеви, којима тужилац АА потражује од туженог исплату новчаног потраживања по основу регреса, односно накнаде материјалне штете, проистекли су из спора покренутог тужбом трећег лица против тужиоца АА и туженог у којем је тужилац претходно сносио своје трошкове поступка и противној странци у целисти

надокнадио парничне трошкове које је по извршној исправи био дужан да исплати солидарно са туженим.

Одредбом члана 65. став 1. ЗПП прописано је да ако законом није прописана искључива месна надлежност неког суда, странке могу да се споразумеју да им у првом степену суди суд који није месно надлежан, под условом да је тај суд стварно надлежан. Према ставу 3. те одредбе, споразум производи правно дејство само ако је састављен у писаном облику и ако се односи на одређени спор или више спорова који сви проистичу из одређеног правног односа.

У конкретној процесној ситуацији, када се захтев из уговорног односа тужиље ББ и туженог, у којем тужилац АА није уговорна страна, кумулира са захтевима тужиоца АА за које није уговорена месна надлежност суда, примењује се законом прописана месна надлежност. За суђење у споровима због неоснованог обогаћења (члан 210. Закона о облигационим односима) и регреса (члан 423. Закона о облигационим односима) није прописана ни искључива нити посебна месна надлежност. За спорове о вануговорној одговорности за штету прописана је изберива месна надлежност између суда опште месне надлежности, суда на чијем је подручју штетна радња извршена или суда на чијем је подручју штетна последица наступила (члан 44. став 1. ЗПП).

Следствено томе, за суђење у овом спору месно је надлежан Трећи основни суд у Београду, као опште месно надлежан суд (члан 38. и члан 39. став 1. ЗПП), који су тужиоци подношењем тужбе изабрали да суди о њиховим захтевима.

Из наведених разлога, на основу члана 22. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија  
Бранислава Апостоловић, с.р.

За тачност отправка  
Управитељ писарнице  
Марина Антонић